

Wolk

door Otto de Kat

Beste lezer, het is nu eenmaal niet anders: het wordt dit keer een beetje een somber verhaal. Het begon al meteen toen ik, thuisgekomen van vakantie, mijn bijenstal weer voor het eerst bezocht: één volk was darrebroedig (minstens tien ramen volkomen vernoeid), de jonge moeren in twee andere volken waren nog steeds niet aan de leg en een enkele weken tevoren gemaakte koninginne-aflegger had toch nog gezwermd. Bovendien zat, ondanks alle voorzorgsmaatregelen, de wasmot in mijn ratenkast! Het is beslist waar wat ik al eens eerder heb geschreven: wij imkers kunnen eigenlijk niet met vakantie. 's Avonds kreeg ik een telefoontje van een zeer ontdane E. Hij was zojuist thuisgekomen van een bezoek aan de bijen in de Flevopolder. 'Weet je dat ze uit enkele van onze bijenvolken ramen broed gestolen hebben? In totaal zijn we zeker vijftien ramen kwijt! Soms drie uit een kast. Heb jij wel eens eerder van een dergelijke onzinnige diefstal gehoord?' Dat had ik niet. Dat iemand een fiets steelt, of geld, juwelen, schilderijen, kleding of zelfs complete bijenvolken, kan ik me allemaal nog voorstellen, maar raamjes bijenbroed... Het moet dus gedaan zijn door een imker; eentje die met zijn auto de wijde polder doorkruist om zijn collega's(!) van iets te beroven waar hij trouwens zelf nauwelijks profijt van zal hebben. Hij pleegt niet alleen een kwalijke daad, maar ook een domme.

De volgende dag plofte het julinummeer van Bijen op de mat. Daarin legde Nicole van Buren ons uit dat het

enkele jaren lang door ons veelvuldig toegepaste Perizin nooit heeft gedeugd: driekwart van de toegediende hoeveelheid werd immers niet door de bijen opgenomen maar veroorzaakte wel ernstige vervuiling van de was. Het spul is nu verboden. Voortaan mogen(!) we Apitol gebruiken, dat volgens Ambrosiushoeve 'een hoge effectiviteit tegen de varroamijt' heeft. Nicole van Buren kan in ieder geval weer aan de slag. Helaas moest Joop Beetsma in datzelfde BIJEN op onweerlegbare wijze aantonen dat de 'val van Muller' beslist geen bruikbaar alternatief voor Apitol zal zijn. Jammer, want het was zo aardig bedacht, al die mijten gevangen tussen twee fijnmazige tangen. In een ander artikel stond dat er nog steeds radio-actief cesium in onze heidehoning wordt waargenomen; zes jaar na Tsjernobyl dus! Ik zei het u toch, het zou dit keer een somber verhaal worden. En als ik er dan ook nog aan denk dat ik van nu af aan op al mijn potjes honing een 'houdbaarheidsaanduiding' moet vermelden en een 'code voor de produktiepartij' wordt mijn humeur er beslist niet beter op. Wel was ik blij dat ik mijn eigen 'produktiepartij' van 1992 tenminste binnen had voor de grote zwarte rookwolk van Uithoorn de Amstelveense hemel verduisterde... Maar al lijkt het er soms dan misschien op dat bijenhouden steeds moeilijker wordt, u en ik blijven Van Bijen Houden. Laten we het daar maar op houden. P.S. Naar aanleiding van de maartaflevering van deze rubriek, getiteld 'Zorg', heb ik enkele interessante brieven gekregen. In een van de volgende nummers van Bijen kom ik daar beslist nog op terug.